

עת"א 42910/07/21 - נסים ברנס נגד שרות בתי הסוהר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"א 42910-07-21 ברנס(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בקשה מס' 3

לפני כבוד השופט עמית כהן

המבקש: נסים ברנס (אסיר)

נגד

המשיב: שרות בתי הסוהר

החלטה

החלטה זו עניינה בקשה שאפסול את עצמי מהמשך דיון בתיק.

רקע

1. העותר הגיש עתירה בה ביקש: "למנות קצין בודק על פי צו".

לטענתו, ביום 5.7.21 התקיים דיון בתיק אזרחי, ובסיום הדיון הוא ביקש שבית המשפט ייתן החלטה לחסוך לו את הסבל הכרוך במעבר לבית הכלא, כאשר, לטענתו, הוא סבל מאוד במעברים והתנאים במעברים אינם מתאימים גם לבהמות; עוד נטען שבית המשפט קבע שיש להעביר את העותר ישירות לכלא, ללא מעברים.

לטענת העותר, המשיב לא קיים את ההחלטה ולכן הוא מבקש למנות בודק, שלא מתוך מערכת שרות בתי הסוהר.

2. יחד עם העתירה הגיש העותר בקשה לפטור מתשלום אגרה, לה צורף תדפיס יתרת הנהלת חשבונות של חשבון העותר אצל המשיב.

ב-20.7.21 ניתנה החלטה הדוחה את הבקשה לפטור מאגרה.

3. ב-26.7.21 ביקש העותר לשנות את ההחלטה מיום 20.7.21 וב-27.7.21 נקבע:

"(1) לעניין האגרה - על פי דוח התנועות בחשבון העותר, מאז 3/2/21 הופקדו בחשבון כ-1,200 ש"ח, ושולמו כ-1,000 ש"ח עבור חיובי קנטינה. בשנים לב לגובה האגרה, די בכך כדי ללמד שיש לעותר יכולת לשלם את האגרה. נוסף על כך, פטור מאגרה נקבע על פי מצבו הכספי הכולל של העותר ולא רק על פי יתרת ה-"עובר ושב" שחשבונו בכלא [ראו: בג"ץ 5805/18 מקסים מון נ' בית המשפט המחוזי לוד, 02.09.18]. על כן, היה על העותר לפרט מדוע אינו יכול לגייס את סכום האגרה מבני משפחתו אשר הפקידו הפקדות משפחה, או מקורות אחרים.

(2) לגופו של עניין, העותר מבקש למנות קצין בודק על מנת לבדוק את התנהלות המשיב בהעברתו מדיון אזרחי לכלא, כאשר לטענתו הוא סובל במעברים מהכלא לדיון האזרחי.

עמוד 1

לטענתו, בית המשפט הורה על העברתו לכלא אשל ללא מעברים, אך המשיב לא קיים את ההחלטה.

בטרם קבעתי דעתי באופן סופי, ספק בעיני אם בית משפט זה מוסמך לדון בעתירה, מהנימוקים הבאים:

א. בית משפט זה אינו דן בתלונות על התנהלות סוהרים, אלא בעתירות בכל ענין הנוגע למאסרו של העותר, ולכן נראה שדין העתירה להימחק על הסף. תלונות יש להגיש לגוף חוקר, כגון יאח"ס או קת"א.

(בשולי הדברים, אעיר שספק אם היה מקום שבית משפט הדן בתובענה אזרחית ייתן הוראה למשיב להעביר את העותר ישירות לבית הסוהר ולא באמצעות מעברים).

ב. אם העתירה היא בענין נהלי העברות מהכלא לדיונים וחזרה, דין העתירה להימחק על הסף משום שמדובר במדיניות כללית של המשיב בה לא מוסמך בית משפט זה לדון, אלא יש להגיש עתירה מתאימה לבג"צ [ראו רע"ב 5898/10 מג'אדבה נ' שרות בתי הסוהר, החלטה מיום 23.11.10, על כן, מוצע לעותר לשקול אם הוא עומד על העתירה].

4. נוכח החלטה זו, מבקש העותר שביהמ"ש יפסול עצמו מהמשך דיון בתיק.

עיקר בקשת הפסילה

5. לטענת העותר, ביהמ"ש נתן דעה שדין העתירה להימחק, בטרם שמע את נימוקי העותר.

6. כן התלונן העותר על ההחלטה לדחות את הבקשה לפטור מאגרה.

דיון

7. לאחר שעיינתי בבקשה, אני סבור שדינה להידחות. להלן אפרט נימוקי.

8. סעיף 77א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, קובע:

77א (א) שופט לא ישב בדיון אם מצא, מיזמתו או עילות פסלות לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

9. ההלכה קובעת כי: "הכלל בדבר האפשרות הממשית של משוא פנים, ... אינו מושתת על מראית פני הדברים בעיני בעלי הדין או הציבור, אלא על הערכה אובייקטיבית של בית המשפט לגבי יכולתו של השופט לדון בענין ללא משוא פנים" [בג"צ 2148/94 אמנון גלברט נ' נשיא בית המשפט העליון ויושב-ראש ועדת החקירה לבדיקת אירוע הטבח בחברון, 19/5/94] וכן כי הזכות לשבת בדיון היא גם החובה לעשות כן [ע"א 2975/04 שושנה בן חמו ואח' נ' מרגנית אריאל מרכז צבי 88 בע"מ, 25/10/04].

10. מאחר שהעותר ביקש פטור מאגרה ומאחר שהוא התקשה לקבל את ההחלטה מיום 20.7.21, ניסה ביהמ"ש להקל על העותר ולהפנות אותו לדרך שנראתה לבית המשפט נכונה יותר- הגשת תלונה לגוף המוסמך לחקור תלונות על סוהרים.

אולם, אם עומד העותר על העתירה והוא סבור שבית משפט זה מוסמך לדון בה, רשאי הוא לשלם את האגרה ובית המשפט יקבע את הפרוצדורה לשמיעת העתירה, כאשר העתירה תשמע על פי הדין וללא משוא פנים.

11. לעניין הטענות הקשורות להחלטה לדחיית הבקשה לפטור מאגרה- אין מקום להשיג על ההחלטה לדחות את הבקשה לפטור מאגרה במסגרת בקשת פסלות.

מבלי לפגוע באמור, יוער שבניגוד לאמור בבקשה כאילו אין הפקדה כספים על ידי משפחה, והכספים שהופקדו בחשבונו של העותר מקורם רק בתשלומים עבור עבודתו, ב-23.2.21 רשומה הפקדת משפחה בסכום של 400 ₪.

בכל מקרה, אם סבור העותר שההחלטה בעניין האגרה אינה נכונה, עליו להשיג עליה בדרך הקבוע בדין.

12. לסיכום, אין חשש כלשהו למשוא פנים בניהול המשפט, ועל אחת כמה וכמה שאין חשש ממשי למשוא פנים.

התוצאה

13. אין שום חשש למשוא פנים בניהול התיק, ועל כן הבקשה נדחית.

14. לפנים משורת הדין ומאחר שלא התבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ' אב תשפ"א, 29 יולי 2021, בהעדר הצדדים.